

สำนักศิลปะฯ จัดโครงการมารยาทไทย เสริมความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและชุมชนเมือง

สำนักศิลปะและวัฒนธรรมร่วมกับสภาวัฒนธรรม เขตจตุจักร จัดโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการมารยาทไทย งามอย่างไทย ให้แก่ผู้สูงอายุชุมชนเสนาานิคม ๒ เพื่อผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้และทักษะเกี่ยวกับมารยาทไทยที่ถูกต้องและสามารถนำไปถ่ายทอดได้อย่างเหมาะสม เป็นการอนุรักษ์และรักษาวัฒนธรรมไทยให้คงอยู่สืบไป

อาจารย์กุลชไม สืบพัก ผู้อำนวยการสำนักศิลปะและวัฒนธรรม กล่าวว่า มหาวิทยาลัยมีนโยบายให้ร่วมกันพัฒนาท้องถิ่นและชุมชนตามพันธกิจของหน่วยงาน และให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์ราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ ๒๐ ปี เพื่อสนองพระบรมราโชบายด้านการศึกษา รวมถึงยุทธศาสตร์ชาติในการสร้างความมั่นคงทางสังคม สร้างพลเมืองดีและชุมชนต้นแบบ รักษาความเป็นไทย

“ทางสำนักฯ ได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายเฉพาะผู้สูงอายุชุมชนพื้นที่เขตจตุจักร ในโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการมารยาทไทย งามอย่างไทย ซึ่งผู้สูงอายุส่วนใหญ่อาจคิดว่าเป็นเรื่องใกล้ตัว เพราะการกราบ การไหว้ ฯลฯ ทุกคนได้รับการอบรมจาก ปู่ ย่า ตา ยาย มาแล้ว เป็นความรู้และทักษะที่มีอยู่ในสายเลือดของคนไทยทุกคน ไม่มีใครผิด ใครถูก เป็นวิถีชีวิตประจำวันแต่อาจหลงลืมไป ด้วยสภาพสังคมและวิถีชีวิตยุคใหม่ การพลัดถิ่นจากท้องถิ่นสู่ชุมชนเมือง จึงมีความรู้ความเข้าใจที่แตกต่างกัน ดังนั้นเพื่อให้มีมาตรฐานและรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์ของ

ชาติ กระทรวงวัฒนธรรมจึงรวบรวมองค์ความรู้ และจัดทำให้มีมาตรฐานเพื่อการปฏิบัติที่ถูกต้อง” ผอ.กุลชไม กล่าว

อาจารย์กุลชไม กล่าวต่อว่า มารยาทพจนานุกรมอธิบายว่า กิริยา วาจาที่ถือว่าเรียบร้อย ส่วนกิริยา คือการกระทำหรืออาการ ที่แสดงออกมาด้วยกาย เช่น การไหว้ที่มีอยู่ในหลายประเทศ แต่จะเห็นว่าการไหว้ของไทยนั้น แตกต่างจากชาติอื่น ๆ เพราะมีการแบ่งระดับและขั้นตอนปฏิบัติที่แสดงออกมาได้อย่างงดงาม อ่อนช้อย อันเป็นบุคลิกลักษณะของคนไทย ซึ่งถือว่าเป็น

เอกลักษณ์ประจำชาติการลงพื้นที่ชุมชนเสนาานิคม ๒ มหาวิทยาลัยได้รับความสนใจจากผู้สูงอายุเป็นอย่างดี โดยการอบรมในครั้งนี้ ได้นำองค์ความรู้ด้านมารยาทไทยที่เป็นมาตรฐาน ซึ่งปฏิบัติในชีวิตประจำวันให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความรู้ความเข้าใจ เรื่องการกราบ การไหว้แต่ละประเภทและสามารถนำไปปฏิบัติต่อบุคคลต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและคาดหวังว่าจะเกิดการถ่ายทอดความรู้และทักษะนี้จากผู้สูงอายุไปสู่ลูกหลานในชุมชน เป็นการสืบสาน รักษา สมบัติทางวัฒนธรรม ส่งผลให้มรดกทางวัฒนธรรมได้คงอยู่ต่อไป

สื่อเก่า-ใหม่ เน้นข่าวควรมีทักษะหลายด้าน พร้อมเตือน AI จะเข้ามาแทนในอนาคต

แขวงวารสารศาสตร์ดิจิทัล สาขาวิชานิเทศศาสตร์ จัดงานสัมมนา หัวข้อ “คนเล่าข่าว ก้าวข้ามสื่อ” เพื่อให้ทราบถึงการเล่าข่าวข้ามแพลตฟอร์ม รู้ถึงแนวคิด รูปแบบ และเทคนิคด้านต่าง ๆ และเพื่อเป็นหนทางสร้างอาชีพนักข่าวแก่ผู้ที่สนใจ

นายศักดิ์สิทธิ์ โหมมี นักศึกษาชั้นปีที่ ๔ แขวงวารสารศาสตร์ดิจิทัล สาขาวิชานิเทศศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ ในฐานะประธานโครงการสัมมนาครั้งนี้ กล่าวว่า การสัมมนาในครั้งนี้ เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชาสัมมนาทางนิเทศศาสตร์ ที่ต้องการสร้างความรู้และแนวทางเข้าสู่วิชาชีพแก่นักศึกษา โดยได้เชิญ ๒ นักข่าวผู้มากประสบการณ์ มาแลกเปลี่ยนให้ความรู้ในหัวข้อ “คนเล่าข่าว ก้าวข้ามสื่อ” เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายนที่ผ่านมา

นายจิรพงษ์ ประเสริฐพลกรัง นักข่าวฐานเศรษฐกิจ และเลขาธิการสมาคมนักข่าวหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย กล่าวว่า การทำข่าวนั้น นักข่าวไม่ควรใส่ใจความคิดเห็นลงในเนื้อหาข่าว และควรยึดมั่นในจรรยาบรรณสื่อเป็นสิ่งสำคัญ

“แพลตฟอร์มข่าวหรือสื่อเก่า สามารถทำให้มันก้าวหน้าได้คือปรับเปลี่ยนความคิดปรับวิธี เราต้องทำให้คนเลือกเสพของเรา สื่อที่ทำได้ต้องเข้าถึงทุกวัยได้หลากหลาย จากเรื่อง

ยาก ๆ เช่นประวัติ เรื่องราวเนื้อหาจำนวนมาก จะต้องหาวิธีสื่อสารกับผู้รับสาร ให้ง่ายขึ้น เล่าง่าย จำง่าย ๆ ตอบโจทย์ทันสมัยมากที่สุด ไม่ยึดเยื้อ คอนเทนต์ให้ง่ายขึ้น” นายจิรพงษ์ กล่าว

ด้านนายอรรถพล ไชทอง หรือ เบลล์ ขอบบสนาม ผู้บริหารสูงสุดของเพจขอบสนาม กล่าวว่า “ยุคใหม่ เราต้องไม่ยึดติดคอนเทนต์ใดคอนเทนต์หนึ่ง ต้องมีความหลากหลาย เพราะคนเราสามารถดูมากขึ้น ดูได้ไว มีสิ่งที่สนใจมากขึ้น เริ่มมีตัวเลือกมากขึ้น ทำให้เราต้องไม่อยู่กับที่ จุดเริ่มต้นแรก ๆ คอนเทนต์เดียวสามารถอยู่ได้ถึงปี แต่ปัจจุบันมีสื่อเพิ่มมากขึ้น หลายช่องทาง ทำให้หลายต้องมานั่งคิดคอนเทนต์ใหม่ เสมอ ๆ การใช้คำวัยรุ่น ภาษาตรงไปตรงมา ไม่ว่าจะในวงเหล้า ภาษาสามัญ มักให้เข้าถึงง่ายต่อเขาอธิบายได้ดี” นายอรรถพล กล่าว

ประธานโครงการฯ กล่าวว่า อย่างไรก็ตาม การสัมมนาทั้ง ๒ ช่วง มีความเห็นตรงกัน เรื่องการเป็นนักข่าว ควรมีทักษะให้หลากหลายด้านเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในยุคปัจจุบัน ทั้งในเรื่องการเขียนคอนเทนต์ โปรแกรมต่าง ๆ ที่ช่วยให้ทำงานได้ง่ายขึ้น ต้องมีความอดทน ขยัน พร้อมที่จะเรียนรู้อยู่เสมอ และเตือนนักข่าวรุ่นใหม่ที่ความอันตรายที่กำลังเข้ามาคือ IA (ปัญญาประดิษฐ์) ที่จะเข้ามาแทนอาชีพในอนาคต

จากตำราสู่การปฏิบัติทางนาฏศิลป์ ผ่านผลงานสร้างสรรค์ระดับชาติ

BOOK in my mind

หลานดินทองดี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
สำนักงานสภามหาวิทยาลัย ที่เป็นอีกหนึ่งคน
ที่ชอบอ่านหนังสือ และจะมานำหนังสือ
เล่มโปรดของเขามาให้ฟังกัน

หนังสือเล่มนี้ชื่อว่า **“บิกดาตามหาประลัย:
เมื่อการใช้ข้อมูลขนาดใหญ่เป็นภัยต่อสังคม”**
เขียนโดย Cathy O’Neil และแปลโดย ทิปร
วุฒิปิทยามงคล ซึ่งเป็นหนังสือที่น่าสนใจมาก ๆ

“ถามว่าทำไมถึงชอบอ่าน ก็เพราะยุค
นี้เป็นยุคดิจิทัลที่คนเราติดต่อสื่อสารกันด้วยสื่อ
สังคมออนไลน์ (Social Media) เป็นช่องทาง
หลัก เรียกได้ว่าเป็นยุคที่ปัญญาประดิษฐ์ (AI)
เป็นยุคที่ข้อมูลส่วนตัวของเราถูกเก็บเกี่ยวไป
ใช้ประโยชน์

และข้อมูลเหล่านี้มีมูลค่ามหาศาล
อาจพูดได้ว่า Facebook รู้จักเรามากกว่าเพื่อน
สนิทเราด้วยซ้ำ ดูจากโฆษณาโดยตรงที่เราได้รับ
อยู่ทุกวันก็ได้ มันรับรู้ถึงสิ่งที่เรากำลังให้ความ
สนใจ ขอเพียงแค่สืบค้นข้อมูลใน Google เรา
จึงจำเป็นที่จะต้องกลับมาตั้งคำถามเกี่ยวกับ
ชีวิตความเป็นอยู่ของตัวเองอย่างถึงรากถึง
โคน” พี่เอกเล่าถึงสาเหตุที่ชอบอ่านหนังสือเล่ม
นี้และยังเล่าถึงเนื้อหาของหนังสืออีกว่า

“หนังสือเล่มนี้ยังเผยด้านมืดของ
“บิกดาตา” หรือ **“อัลกอริทึม”** ที่เริ่มเข้ามามี
อิทธิพลต่อชีวิตเราในด้านต่าง ๆ มากขึ้นเรื่อย ๆ
ซึ่งเราทุกคนล้วนอยู่ในยุคที่ได้ยินเรื่องราวของ
การนำบิกดาตามาประยุกต์ใช้ในด้านต่าง ๆ

“บิกดาตามหาประลัย” จึงเป็น
หนังสือที่ทุกคนควรอ่าน เพราะไม่ใช่
แค่การเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน
แต่ในอนาคตบิกดาตาจะก้าวเข้ามา
บทบาทในการกำหนดแนวทางการใช้
ชีวิตของเราอย่างเลี่ยงไม่ได้นั่นเอง

อย่างเช่น การนำบิกดาตามาประยุกต์ใช้เพื่อ
ทำนายผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตต่าง ๆ
แต่สิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งที่หนังสือ **“บิกดาตา
มหาประลัย”**

“อยากให้เรากลับมามองคือ
การใช้บิกดาตาอย่างไม่ระวัง อย่างการนำ
บิกดาตามาใช้เพื่อจัดระบบการบริหารพนักงาน
ผลลัพธ์การคำนวณของบิกดาตา สามารถ
ค้นหาแนวทางที่จะทำให้ระบบจัดการพนักงาน
สามารถทำงานได้มีประสิทธิภาพสูงสุด

แต่อีกแง่หนึ่ง บิกดาตาได้มองข้าม
ความเป็นมนุษย์ของพนักงานจนทำให้ความ
เสียหายเกิดขึ้นในที่สุด **“บิกดาตามหาประลัย”**
จึงเป็นหนังสือที่ทุกคนควรอ่าน เพราะไม่ใช่
แค่การเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน แต่ใน
อนาคตบิกดาตาจะก้าวเข้ามามีบทบาทในการ
กำหนดแนวทางการใช้ชีวิตของเราอย่างเลี่ยง
ไม่ได้นั่นเอง” พี่เอกทิ้งท้ายถึงการประยุกต์ใช้
ให้เกิดประโยชน์

อ่านหนังสือไม่ใช่แค่เพื่อเพิ่มความรู้
หรือเพื่อความบันเทิงเท่านั้น การอ่านหนังสือ
จากเล่มทุกวันจะทำให้สมองคุณดีขึ้น ใจดีขึ้น มี
ความผ่อนคลายมากขึ้น ทันต่อโลก เหตุการณ์
ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และพร้อมรับมือ
กับสิ่งใหม่ ๆ และนี่คือข้อดีที่ได้จากการอ่าน
หนังสือ

ก็ไม่ต่างกับ พี่เอก หรือ นายชวินทร์

How to กึ่งเรื่องแ่ง ๆ ในปีเก่า!

ปีเก่าใกล้กำลังจะผ่านไป ปีใหม่กำลังจะเข้ามาแล้ว หากพูดถึงปีเก่าล่ะก็... ใครหลายคนอาจมีหลายสิ่งที่ผิดพลาด มีหลายสิ่งที่ไม่ดี ไม่ว่าจะ
เป็นเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่กระทำให้ไม่ได้แก่ผู้อื่น หรือผู้อื่นทำไม่ได้กับเรา แต่จะมีวิธีอย่างไร ในการก้าวข้ามสิ่งแ่ง ๆ หรือสิ่งที่ทำให้ตัวเองนั้นหมดกำลังใจ
เพื่อต้อนรับความสุขในปีใหม่ได้ มาฟังกันเลยดีกว่าค่ะ

นายพิสิษฐ์ ผอูนรัตน์ (โต๊ส)

นักวิชาการโสตทัศนศึกษา สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ

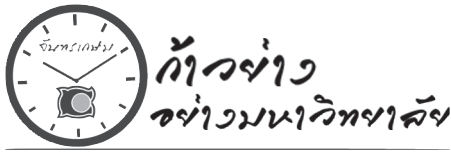
วิธีที่ผมมักจะใช้กับตัวเองเสมอ ๆ เวลาที่ท้อ หรือหมดกำลังใจ คือ ห้ามยอมแพ้กับ
ตัวเองเด็ดขาดครับ เพราะไม่ว่าอย่างไรท้ายที่สุดแล้ว เราก็จะเหลือแต่ตัวเราเองเท่านั้น
จงไล่ตามความฝัน สรรค์สร้างความสุขขึ้นด้วยตัวเอง และอย่าหยุดพยายามเพื่อตนเองด้วย
เส้นทางข้างหน้ามักจะดูท้าทายเสมอ แต่หากเราไม่ยอมแพ้ง่าย ๆ ผลลัพธ์ที่ได้มาก็คงยิ่งใหญ่
สมราคาเช่นกัน สวัสดีปีใหม่ครับ.

นางสาวฐิติยา ศรีทอง (น้ำหวาน)

นักวิเทศสัมพันธ์ กองกลาง สำนักงานอธิการบดี

สำหรับใครที่ยังไม่ประสบความสำเร็จในปีนี้ อยากให้มองข้ามผ่านไปก่อน แล้วหันกลับมาเริ่มต้นใหม่
ในปีหน้า อย่ามัวแต่โทษตัวเอง แต่ให้ลองมองดูว่าเราพลาดอะไรไป แล้วมาแก้ไข จะได้ไม่พลาดอีก ถ้าเหนื่อย ท้อ
ก็ลองคิดว่าถ้าเราทำได้จะดีขนาดไหน ลองจินตนาการความสำเร็จเพื่อเป็นแรงผลักดันให้มีกำลังใจสู้ต่อ ถึงแม้จะยาก
แต่ถ้าเรามั่นใจ เราก็จะทำได้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สทาวส ทาวธธิวาสัน
ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาฯ จันทรเกษม-ชัยนาท

โครงการถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยีตรวจสอบวิเคราะห์ และพัฒนาผลผลิตส้มโอขาวแตงกวา เป็นแนวทางพัฒนาส้มโอขาวแตงกวาปลอดภัย การขยายตลาดและการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและการผลิตส้มโอปลอดภัยและเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกร ด้านการตลาดมีกรอบเส้นทางท่องเที่ยวเชิงเกษตรและการได้รับตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indications หรือ GI) ทำให้สินค้าเป็นที่รู้จัก โดยลักษณะบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ใช้คุณภาพความมีชื่อเสียง หรือจากจุดกำเนิดทางภูมิศาสตร์ ของกรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ อนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

เกณฑ์การตรวจลักษณะบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของส้มโอขาวแตงกวา จากลักษณะประจำพันธุ์ของส้มโอขาวแตงกวาตามแบบบันทึกลักษณะประจำพันธุ์เพื่อการคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ภายใต้ พรบ.คุ้มครองพันธุ์พืช ๒๕๔๒ กำหนดดังนี้

๑) ต้น ลักษณะการเจริญเติบโตแบบลู่ลง ความหนาแน่นของหนามปานกลาง ความยาวของหนามสั้น

๒) ใบ ใบอ่อนมีแอนโทไซยานินน้อย รูปร่างใบรูปไข่ ความยาวใบ ๑๓.๔๑ ซม. ความกว้างใบ ๖.๐๕ ซม. แผ่นใบมีสีเขียวเข้ม มีขนใต้ใบ การเป็นคลื่นของขอบใบปานกลาง รอยเว้าของขอบใบแบบหยักมน บริเวณปลายใบเว้า มีปีกบนก้านใบ รูปร่างปีกใบเป็นรูปหัวใจ

๓) ดอก จำนวนดอกต่อซ่อมีมากกว่า ๑๐ ดอก กลีบดอกตูมมีแอนโทไซยานิน

๔) ผล เส้นผ่าศูนย์กลาง ๑๓.๙ ซม. ความยาวของผล ๑๖.๕๖ ซม. ลักษณะผลเป็นทรงกลม รูปร่างบริเวณขั้วผลแบน ไม่มีจุก มีรอยเว้าบริเวณขั้วผล ความลึกของรอยเว้า

บริเวณขั้วผลตื้น ความยาวร่องบริเวณปลายผลเฉลี่ย ๑.๕๘ ซม. รูปร่างปลายผลแบน มีรอยเว้าบริเวณปลายผล ความลึกของรอยเว้าบริเวณปลายผลตื้น เส้นผ่าศูนย์กลางรอยเว้าบริเวณปลายผลเฉลี่ย ๑.๙๔ ซม. ไม่มี areole บนผล เส้นผ่าศูนย์กลางรอยแผลที่ปลายผลเฉลี่ย ๐.๑๒ ซม. เปลือกผลสีเหลืองแกมเขียว ผิวผลมันปานกลาง ผิวผลขรุขระ ขนาดของต่อมน้ำมันใหญ่ เด่นชัด ความหนาของเปลือกผลเฉลี่ย ๒.๐๔ ซม. เปือกกับเนื้อยึดติดกันแน่น เปลือกชั้นกลางสีขาว มีสอง

มีจุดกำเนิดเริ่มต้นจากบ้านแหลมจิว ตำบลคิ่งลำภา อำเภอมโนรมย์ นายทอง นางเชื้อ นางผิงนำส้มโอมาปลูกในจังหวัดชัยนาทเป็นครั้งแรก ซึ่งพื้นที่ของจังหวัดชัยนาทมีลักษณะเป็นดินน้ำไหลทรายมูล ลุ่มน้ำไหลผ่านมีความอุดมสมบูรณ์ เอื้ออำนวยต่อการปลูกส้มโอขาวแตงกวามากกว่า ๑๐๐ ปี ส้มโอขาวแตงกวามีเนื้อส้มกึ่งใหญ่ หวานฉ่ำ ซ่อนเปรี้ยว จากการขยายพื้นที่และการส่งเสริมพัฒนาการปลูกมาอย่างต่อเนื่อง จนในปี ๒๕๕๔ มีสวนส้มโอขาวแตงกวาในจังหวัด

...เข้าถึง...เข้าใจปัญหา... และพัฒนาส้มโอ GI

สิบผนังกลีบผล เนื้อสีขาวอมเหลือง เนื้อไม่ขม ลักษณะใจกลางผลกลวง ไม่มีกลีบผลที่ไม่เจริญ จำนวนกลีบเฉลี่ย ๑๓ กลีบ ผนังกลีบไม่เหนียวลอกเนื้อออกจากผนังกลีบง่าย ความยาวของตัวกึ่งเฉลี่ย ๒.๔๔ ซม. ความหนาของตัวกึ่งเฉลี่ย ๐.๔๒ ซม. ผนังกึ่งเห็นชัดเจน การยึดติดกันของตัวกึ่งน้อย ความฉ่ำน้ำน้อย และ

๕) เมล็ด จำนวนของเมล็ดต่อผลเฉลี่ย ๗๔ เมล็ด ความยาวของเมล็ดเฉลี่ย ๑.๔๔ ซม. ความกว้างของเมล็ดเฉลี่ย ๐.๔๔ ซม. รูปร่างทรงกระบอก สีของเปลือกชั้นนอกสีเหลือง สีเปลือกหุ้มเมล็ดด้านในสีน้ำตาลอ่อน

ทั้งนี้ผลการดำเนินการตรวจสอบสวนส้มโอขาวแตงกวาจังหวัดชัยนาทจำนวน ๒๓ สวน ผ่านคุณลักษณะสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ หรือ GI จำนวน ๒๑ สวน ชุมชนที่โดดเด่นด้วยสินค้าบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ผลิตภัณฑ์ชุมชนสะท้อนอัตลักษณ์ชุมชนที่ไม่สามารถซื้อได้จากที่ไหน ทุกขั้นตอน ทุกกระบวนการผลิตสินค้า GI ของชุมชน จึงถูกเชื่อมโยงเพื่อสร้างเรื่องราว ความน่าสนใจและต่อยอดพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยว โดยส้มโอขาวแตงกวา

ชัยนาทมากถึง ๔,๐๐๐ ไร่ แต่ประสบปัญหาอุทกภัย บริเวณลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาและแม่น้ำปากคลองมะขามเฒ่า ในปี ๒๕๕๔ สวนส้มโอ บิลละ ๑๐๐ ไร่ จากปี ๒๕๖๐-๒๕๖๔ คาดว่าจะมีพื้นที่เพาะปลูกส้มโอเพิ่มขึ้นถึง ๒,๐๐๐ ไร่ ผลผลิตจะได้ประมาณ ๖๐,๐๐๐-๑๒๐,๐๐๐ ตัน (๖ ล้านบาทต่อฤดู) โครงการถ่ายทอดองค์ความรู้ครั้งนี้มีกรอบเนื้อหา เพื่อสร้างความรู้พื้นฐานการปลูก ความต้องการอาหารของต้นส้มโอ การใช้สารชีวภาพ การดูแลปฏิบัติที่ดี และการเก็บเกี่ยว และกรอบด้านความปลอดภัย เพื่อสร้างสวนส้มโอเครือข่ายจำนวน ๓๑ สวน ขึ้นทะเบียน GAP (Good Agriculture Practice) จำนวน ๒๓ สวน และขยายเครือข่ายเป็น ๔๐ สวน

จากความสำเร็จของเป้าหมายโครงการที่สร้างสวนส้มโอให้ได้รับตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indications หรือ GI) มากถึงร้อยละ ๙๑.๓๐ ซึ่งศูนย์การศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม-ชัยนาทได้มีส่วนสำคัญยิ่งต่อการขับเคลื่อนโครงการในครั้งนี้ภายใต้แนวทางการบริการวิชาการสู่ชุมชน “ยุทธศาสตร์ราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น” อย่างแท้จริง

จากตำรา สู่การปฏิบัติทางนาฏศิลป์ ผ่านผลงานสร้างสรรค์ระดับชาติ

SUWA

“ การเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้ ต้องการให้นักศึกษาได้ผลิตผลงานคุณภาพอย่างสุดความสามารถ เพื่อเข้ารับการประเมินคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อการันตีคุณภาพของผลงาน และนำการประเมินมาพัฒนาผลงานต่อไป และยังเป็นการพัฒนาองค์ความรู้ในการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านนาฏศิลป์และศิลปะการแสดงอีกด้วย ”

เมื่อไม่นานมานี้ นักศึกษา ชั้นปีที่ ๔ สาขาวิชานาฏศิลป์และศิลปการแสดง คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้นำเอาประสบการณ์จากการศึกษาเล่าเรียนมาตลอดระยะเวลา นำชุดการแสดง “บุษยามาลีและกิลเรจมาน” ซึ่งทั้ง ๒ ชุดการแสดงเป็นผลงานวิจัยนาฏศิลป์สร้างสรรค์ ได้ปรากฏสู่สายตาประชาชนที่ร่วมงาน เป็นการแสดงที่ยกระดับการแสดงเพื่อเพิ่มคุณค่าให้กับงานนาฏศิลป์ผ่านการร่วมงานนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ระดับชาติ “มหกรรมวัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมสมัย”

ในวันนี้ทางทีมงานจันทร์กระจ่างฟ้า ได้มีโอกาสพูดคุยกับอาจารย์ที่ควบคุมการแสดง และยังเป็นอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยของนักศึกษา รวมถึงตัวแทนของนักศึกษาที่จะมาเปิดเผยถึง การเข้าร่วมการคัดเลือกการนำเสนอผลงานในครั้งนี้

อาจารย์กุลนาถ พุ่มอำภา และอาจารย์ชนิษฐา บุตรไชย อาจารย์อาจารย์ประจำสาขาวิชานาฏศิลป์และศิลปการแสดง กล่าวถึงการเข้าร่วมการเสนอผลงานการจัดโครงการนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ระดับชาติครั้งนี้ว่า “จากกิจกรรมที่เข้าร่วมเป็นแนวคิดในการดำเนินกิจกรรมภายใน

รายวิชาวิจัยที่เราได้ร่วมกันสร้างงานวิจัยนาฏศิลป์สร้างสรรค์ของสาขาวิชานาฏศิลป์และศิลปการแสดงในครั้งนี้ค่ะ และทางอาจารย์ประจำสาขาวิชา ต้องการส่งเสริมให้นักศึกษาผลิตงานสร้างสรรค์นาฏศิลป์ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม เพื่อยกระดับการสร้างสรรค์ให้มีคุณค่า โดยจะต้องนำออกเผยแพร่สู่สายตาสาธารณชน จึงเป็นเหตุให้หาเวทีที่มีคุณภาพเพื่อเผยแพร่ผลงาน จึงเลือกส่งผลงานเข้าร่วมกิจกรรมนี้ ชุดการแสดงทั้ง ๒ ชุด เป็นการแสดงที่เริ่มจากความสนใจในหัวข้อหรือเนื้อหาที่จะสื่อสารกับสังคม ผ่านกระบวนการค้นคว้า ทดลอง ออกแบบ และปฏิบัติจริง จนสร้างสรรค์เป็นผลงานชุดนี้ขึ้นมาค่ะ

เนื่องจากมีผลทรงคุณวุฒิทางด้านนาฏศิลป์เป็นผลประเมินคุณภาพผลงานของการสร้างสรรค์อีกชั้นหนึ่ง เพื่อเป็นการวัดคุณภาพและการันตีความสามารถของนักศึกษา จนสุดท้ายผลที่ได้รับคือการได้รับคัดเลือกให้เข้าร่วมงานและผ่านการประเมินคุณภาพผลงานสร้างสรรค์ จึงเป็นก้าวแรกและก้าวสำคัญของนักศึกษาในการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อสังคมโดยคำนึงถึงคุณค่างานศิลปะ อีกทั้งยังได้รับการการันตีจากผู้ทรงคุณวุฒิใน

ระดับสูงของวงการนาฏศิลป์สร้างสรรค์ของประเทศไทย จึงนับว่าเป็นก้าวที่สำคัญและประสบการณ์สำคัญของนักศึกษา

“การเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้ต้องการให้นักศึกษาได้ผลิตผลงานคุณภาพอย่างสุดความสามารถ เพื่อเข้ารับการแข่งขันคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อการันตีคุณภาพของผลงานและนำผลการประเมินมาพัฒนาผลงานต่อไปเพื่อนำเสนอในเวทีระดับนานาชาติต่อไปค่ะ” อ.กุลนาค เปิดเผยถึงวัตถุประสงค์สำคัญจากการเข้าร่วมการแสดงครั้งนี้ พร้อมเล่าถึงแนวคิดชุดการแสดงว่า

“การวางแนวความคิดที่กระทบไปถึง

“ การแสดงในครั้งนี้พวกเราทั้งหมดได้นำความรู้องค์ประกอบและประสบการณ์ของพวกเขาตลอดระยะเวลา ๓ ปีที่พวกเราได้ร่วมงานกับทางสาขาหรือหน่วยงานภายนอกที่ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับงานสร้างสรรค์อย่างแท้จริงพวกเราได้นำประสบการณ์เหล่านี้มาปรับใช้ในการแสดงของพวกเรา และได้คำแนะนำดี ๆ ที่จะพัฒนาในตัวของพวกเขาจากท่านศิลปินอีกหลาย ๆ ท่านด้วยครับ

”

แนวทางปฏิบัติในการสร้างสรรค์ของการแสดงในครั้งนี้ ๑.ประจำรายวิชา ตั้งข้อตกลงร่วมกันกับนักศึกษาว่า เราค้นคว้าและสร้างสรรค์เพื่อหาองค์ความรู้ผ่านระบบงานวิจัยสร้างสรรค์ผลงาน โดยจะคำนึงถึงเรื่องเพิ่มคุณค่าให้งานศิลปะ ใช้แนวคิดที่ตั้งต้นจาก ๑.การทำประโยชน์ให้สังคม ๒.การทำงานศิลปะที่มีคุณภาพ ๓.ค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์ องค์ความรู้ผ่านระบบงานวิจัย ๔.เผยแพร่สู่สาธารณชนในเวทีที่มีคุณภาพ ๕.ได้รับการประเมินคุณภาพผลงานสร้างสรรค์จากผู้ทรงคุณวุฒิในวงการวิชาชีพ”

นายชัยนันท์ ยะปัญญา ตัวแทนนักศึกษาผู้วิจัย ที่ร่วมทำการแสดง ที่จะมากล่าวถึงแรงบันดาลใจของชุดการแสดงทั้ง ๒ ชุดว่า “ที่มาของการแสดงคณะผู้วิจัยได้มองเห็นกิเลสของมนุษย์ในสังคมไทยในปัจจุบันและพฤติกรรมของสัตว์เดรัจฉาน ขณะผู้วิจัยซึ่งได้รับแรงบันดาลใจมาสร้างสรรค์การแสดงเพื่อสะท้อนต่อสังคมไทยเพื่อให้ตระหนักถึงความอยากได้อย่างเกินตัวความโกรธโดยไม่นึกถึงความเสียหายที่จะตามมาความหลงในรูปสกินเสียง” ผู้วิจัย กล่าว พร้อมเล่าต่อถึงการเตรียมตัวและแสดงทั้ง ๒ ชุดนั้น เราได้วางแผน หรือการซ้อมอย่างไรบ้าง

“การวางแผนและการฝึกซ้อมการแสดงของพวกเรา ๆ ได้วางแผนการฝึกซ้อม

ก่อนอื่นขอขอบคุณครูที่ปรึกษาทั้ง ๒ ท่าน ที่ทำให้กลุ่มของพวกเราได้มีผลงานนาฏศิลป์สร้างสรรค์เพื่อไปแสดงในงานครั้งนี้ กลุ่มของพวกเราได้วางแผนและทำตารางการซ้อมงานเพื่อจัดเวลาให้กับนักแสดงจะได้เป็นไปตามแผนงานที่วางไว้และทันงานแสดง และยังสร้างความภาคภูมิใจเป็นอย่างมาก เพราะตลอดระยะเวลาที่ศึกษา พวกเราได้เก็บเกี่ยวประสบการณ์ต่าง ๆ จากการเรียน พบว่าจนเป็นผลงานสร้างสรรค์ ทั้ง ๒ ชุด และที่สำคัญพวกเรายังมีความภาคภูมิใจเป็นอย่างมากที่พวกเราได้นำไปเผยแพร่ผ่านงานมหกรรมการแสดงของงานนาฏศิลป์ครั้งนี้ และที่สำคัญข้าพเจ้าได้นำชื่อเสียงของจันทร์เกษมไปเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์อย่างภูมิใจครับ” ผู้วิจัยกล่าว พร้อมร่วมกันเปิดเผยถึงสิ่งที่ได้รับหลังจากการเข้าร่วมการแสดงผลงานว่า

“จากการเข้าร่วมการนำเสนอผลงานในครั้งนี้พวกเราคิดว่าได้เปิดโลกใหม่ในงานสร้างสรรค์ทางนาฏศิลป์ได้รับความรู้จากท่านศิลปินและผู้มีความรู้ทางด้านสร้างสรรค์เพื่อได้ปรับใช้และปรับปรุงงานอีกด้วย ได้มองเห็นงานสร้างสรรค์จากสถาบันอื่น ๆ ที่น่าสนใจอย่างยิ่ง” ผู้วิจัย เล่า พร้อมเล่าต่อถึงการนำความรู้จากห้องเรียนมาประยุกต์ใช้กับการรังสรรค์ผลงานของตนเองว่า

“การแสดงในครั้งนี้พวกเราทั้งหมดได้นำความรู้องค์ประกอบและประสบการณ์ของพวกเราตลอดระยะเวลา ๓ ปีที่พวกเราได้ร่วมงานกับทางสาขาหรือหน่วยงานภายนอกที่ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับงานสร้างสรรค์อย่างแท้จริงพวกเราได้นำประสบการณ์เหล่านี้มาปรับใช้ในการแสดงของพวกเรา และได้คำแนะนำดี ๆ ที่จะพัฒนาในตัวของพวกเขาจากท่านศิลปินอีกหลาย ๆ ท่านด้วยครับ”

แม้ว่าผลงานของนักแสดงที่ได้ตั้งใจมุ่งมั่น และรังสรรค์ผลงานจะจบลงไป แต่ผมเชื่อว่าชุดการแสดงทั้ง ๒ ชุด สามารถอนุรักษ์ความเป็นไทย ต่อยอดและถ่ายทอดความเป็นนาฏศิลป์ ให้กับคนรุ่นหลัง ถือได้ว่าเป็นความภาคภูมิใจที่น้อย ๆ นักแสดงจากสาขาวิชานาฏศิลป์และศิลปะการแสดง ได้นึกและร่วมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาติไทย

อบรมเชิงปฏิบัติการเตรียมความพร้อม เพื่อพัฒนาฐานข้อมูลชุมชน

ณ ต.บ้านเขื่อน อ.หันคา จ.ชัยนาท เมื่อวันที่ ๒๘ -๒๙ พฤศจิกายน ที่ผ่านมา

โครงการ “ตามรอยศาสตร์พระราชา เพื่อพัฒนาศักยภาพ การปฏิบัติงานของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม (กิจกรรมที่ ๑ อบรมให้ความรู้ ศาสตร์พระราชา)”

ณ ห้องประชุมจันทร์จรัส ชั้น ๓ อาคารสำนักงานอธิการบดี เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ที่ผ่านมา

พิธีมอบประกาศนียบัตรนักเรียนนานาชาติ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๒ โครงการจัดการศึกษานักศึกษานานาชาติ

ณ ห้องประชุมจันทร์จรัส ชั้น ๓ อาคารสำนักงานอธิการบดี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคมที่ผ่านมา

Chances are there
for those who could see them

“ โอกาสมีอยู่เสมอ สำหรับคนที่มองเห็น ”